

Не може да пѣе,
 Щомъ слънце изгрѣе,
 Тозъ, който не спи.
 Очички склопй —

И нанкай, детенце, спи ангеле мой,
 Спятъ птички, овчички средъ ношния покой.

Гео Милевъ.

ЗАНАЯТЪ.

Народна приказка, илюстрирана отъ Д. Гюдженовъ.

Единъ царь пжтувалъ съ дъщеря си по море. Развълнувало се морето, потъналъ корабътъ и царътъ и дъщеря му едвамъ се спасили на една лодка. Следъ нѣколко дена вѣтърътъ ги отвлѣкълъ въ далечно, непознато царство. Царътъ продалъ царскитѣ дрехи и съ паритѣ, които взелъ, прекаралъ дълго време заедно съ дъщеря си.

Като свършилъ паритѣ, царътъ се смаялъ какво да прави. Никой не би му повѣрвалъ, че е царь. Пъкъ и никакъвъ занаятъ не знаелъ. Принудилъ се да се цени селски говедарь.

Царътъ говедарувалъ нѣколко години. Дъщеря му, която била невиждана хубавица, пораснала мома за женене. Единъ день царскиятъ синъ я съгледалъ и казалъ на родителитѣ си, че иска да се ожени за нея. Майка му и баща му го предумвали да не срами царския родъ.